

Έπίκαιρο

Ανάγκη ιεραποστολής

«**Η καλύτερη άμυνα**», λένε, «**είναι η επίθεση**». Σήμερα, λοιπόν, παιδιά, η Έκκλησία μας δίνει τό σύνθημα για επίθεση!

Επιστράτευση έχουμε; Πόλεμος κηρύχτηκε; Ναι, πόλεμος! **Στρατευομένη ονομάζεται η Έκκλησία μας**, καί κάνει επιθέσεις... για να κατακτήσει, να αιχμαλωτίσει, να κερδίσει λάφυρα!

Είστε έτοιμοι, λοιπόν, για τή μάχη; Κρατάτε στά χέρια σας τά όπλα; Ποιά είναι τά όπλα γι' αυτήν τή μάχη; Είναι όπλα πανίσχυρα, αποτελεσματικά, νικηφόρα. Άρκεϊ νά γνωρίζουμε τόν χειρισμό τους.

Όπλο πρώτο επιθετικό: η πίστη, η πίστη στον ζωντανό Θεό. Άν αυτή η πίστη σάν άγια φωτιά πυρακτώνει τήν καρδιά μας, είμαστε έτοιμοι για τή μεγάλη μάχη.

Όπλο μας άμυντικό: η προσευχή, η ζωντανή προσευχή, πού γίνεται μέ προσοχή, μέ αγάπη, μέ έπιμονή. Μοιάζει μέ άσπίδα όλόσωμη, πού μας άσφαλίζει από όλα τά βέλη των έχθρων, όσο πυκνά κι αν πέφτουν πάνω μας.

Άλλά δέν είπαμε άκόμη ποϋ θα έπιτεθοϋμε. Ποιούς θέλουμε νά αιχμαλωτίσουμε καί νά λαφυραγωγήσουμε;

Είναι ανάγκη, παιδιά, νά κάνουμε **δυναμική επίθεση ...στό σχολείο μας, στην οικογένειά μας, στό περιβάλλον μας!** Όχι, βέβαια, για νά τά καταστρέψουμε καί νά τά ρημάξουμε... Άλλά τότε;

Τί επίθεση νά κάνουμε; Μιά επίθεση δυναμική καί εὐλογημένη: Νά κάνουμε **ἱεραποστολή**. Αὐτή εἶναι ἡ επίθεση πού κάνει ἡ Ἐκκλησία μας, γιά νά κατακτήσει καρδιές, νά αἰχμαλωτίσει ψυχές καί νά τίς ὀδηγήσει ὄχι στόν θάνατο ἀλλά στή σωτηρία, νά μαζέψει λάφυρα γιά τόν Χριστό, γιά τόν οὐρανό!

Νά κάνουμε ἱεραποστολή! Νά ἔχουμε σύνθημά μας τό σύνθημα τῶν πρώτων χριστιανῶν: **«Εἷς πρὸς ἓνα πρὸς ΙΧΘΥΝ»**. Ἡ λέξη «ΙΧΘΥΣ» σχηματίζεται ἀπό τὰ ἀρχικά τῆς φράσης: Ἰησοῦς Χριστός Θεοῦ Υἱός Σωτήρ. **«Εἷς πρὸς ἓνα πρὸς ΙΧΘΥΝ»** σημαίνει «Ὁ καθένας νά πάρει κι ἄλλον ἓνα κι ὅλοι μαζί νά βαδίζουμε πρὸς τόν Χριστό!». Αὐτό νά γίνει καί τό δικό μας σύνθημα: **«Εἷς πρὸς ἓνα πρὸς ΙΧΘΥΝ»!** Ὁ καθένας νά πάρει κι ἄλλον ἓνα κι ὅλοι μαζί νά συναντηθοῦμε στό κατηχητικό ἢ στόν ναό τό πρωί τῆς Κυριακῆς.

Ἰδιαίτερα σίς μέρες μας, παιδιά, εἶναι ἀνάγκη, **κατεπίγουσα ἀνάγκη** νά κάνουμε ἱεραποστολή. Δέν ξέρω ἂν τό ἔχετε παρατηρήσει, οἱ ἄνθρωποι γύρω μας

* ἀναζητοῦν τό φῶς, ἀλλά ὀλοένα καί περισσότερο βυθίζονται στό σκοτάδι

* διψοῦν γιά ἀλήθεια, γιά χαρά, γιά ἀληθινή ἀγάπη, ἀλλά γιά νά ξεδιψάσουν πίνουν βαλτονέρι ἢ ἔστω θαλασσόνερο, πού κάνει τή δίψα τους μεγαλύτερη

* ψάχνουν νά βροῦν τόν δρόμο καί χάνονται μέσα στόν λαβύρινθο αὐτοῦ τοῦ κόσμου, βρίσκονται συνεχῶς μπροστά σέ ἀδιέξοδα.

Σᾶς ἔχει ποτέ ἀπασχολήσει, παιδιά, αὐτό τό θέμα τῆς ἱεραποστολῆς; Εἶναι μέσα **σίς ἐπιθυμίες, σούς στόχους σας** νά ὀδηγήσετε μία ψυχή κοντά στόν Χριστό;

Κάνετε ποτέ προσευχή γιά κάποια ψυχή νά γνωρίσει τόν Θεό; Εἶναι **αἴτημα στήν προσευχή σας**: «Χριστέ μου, Σέ παρακαλῶ, βοήθησέ με νά ὀδηγήσω μία ψυχή κοντά σου!»;

Μιά τέτοια προσευχή δέν εἶναι μόνο γιά τούς ἱεραποστόλους πού ἀφήνουν τήν πατρίδα τους, τήν καριέρα τους, τήν προσωπική τους ζωή, γιά νά φέρουν τό φῶς τοῦ εὐαγγελίου σέ χῶρες μακρινές. Δέν εἶναι μόνο γιά τά πρόσωπα πού καί ἐδῶ στήν πατρίδα μας ἀφιερώνουν ὅλη τους τή ζωή στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Δέν εἶναι μόνο γιά τούς κατηχητές καί τίς κατηχήτριες, μόνο γιά τούς ἱερεῖς καί τούς ἐπισκόπους. **Αὐτή ἡ προσευχή εἶναι γιά ὅλους ὅσοι ἀγαποῦν τόν Θεό.**

«Γράμματα πολλὰ δέν ξέρω», ἔλεγε μιά θεοφιλῆς ψυχή, «ἀλλά μπορῶ νά συστήσω στούς ἄλλους τόν Θεό, ὅπως τό παιδί συστήνει τόν πατέρα του, ὅπως συστήνω τόν γιατρό πού μέ ἔκανε καλά... Δέν ἀντέχω νά τούς βλέπω μακριά ἀπό τόν Θεό νά ὑποφέρουν, νά κινδυνεύουν...».

Τέτοιες ψυχές ἔχει ἀνάγκη ὁ κόσμος μας, πού νά ἀγαποῦν τόν Θεό καί νά λαχταροῦν νά Τόν συστήσουν στούς ἄλλους!

«Ζητεῖται φλόγα», εἶναι ὁ τίτλος ἑνός ποιήματος. Ζητεῖται καρδιά πού νά φλέγεται ἀπό ἀγάπη γιά τόν Χριστό... Ζητεῖται ἱεραπόστολος!

Ἀντηχεῖ ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ μέσ στούς αἰῶνες. Τό εἶπε στόν προφήτη Ἡσαΐα, τό ἐπαναλαμβάνει σήμερα καί σέ μᾶς: **«Ποῖόν νά στείλω; Ποιός θά πάει στόν λαό μου νά τοῦ μιλήσει γιά μένα;»** (βλ. Ἠσ 6,8). Ψάχνει ὁ Θεός, ψάχνει νά βρεῖ ψυχές πού νά Τόν ἀγαποῦν καί νά νιώθουν τόν πόνο του πού χάνονται οἱ ἄνθρωποι μακριά του. Ψάχνει νά βρεῖ ἀνάμεσά σας παιδιά πού νά ἔχουν μέσα τους αὐτή τήν ἐπιθυμία, νά μιλήσουν στούς ἄλλους γιά τόν ζωντανό καί ἀγαπημένο τους Θεό!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Κύριός μας ἔχει **ἕνα παράπονο**. Μᾶς τό εἶπε: «οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός» (Λκ 16,8). Τά παιδιά πού ζοῦν μέσα στό σκοτάδι αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι πιό δραστήρια, τό μυαλό τους μηχανεύεται συνεχῶς νέους τρόπους γιά τό κακό. Ἀντίθετα, τά παιδιά πού ζοῦν μέσα στό

φῶς, τὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ -τί κρίμα!- ἐμφανίζονται συχνά νωχελικά, ἀδιάφορα, ψυχρά γιά ὅ,τι εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Ἦλεγε μιά δασκάλα γιά ἕναν μαθητή της -τῆς Γ΄ Δημοτικοῦ- πού ἔγινε μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ, πόσο ἐπέμενε νά τήν πάρει σίς συναντήσεις τους. «Κυρία», τῆς ἔλεγε, «πρέπει νά σωθεῖτε! Τί θά κά-νετε ὅταν ἔρθει τό τέλος τοῦ κόσμου;». Καί ἡ δασκάλα ὁμολογοῦσε: «Ἐγώ τόσο καιρό δέν τοῦ μίλησα γιά τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιό του. Κι αὐτός τώρα, δές τί ἀγωνία ἔχει γιά μένα...».

Νά παρακαλέσουμε, παιδιά, τόν Κύριό μας νά μᾶς βοηθήσει, νά μᾶς δώσει τή χάρη του! Νά ἀνάψει καί στή δική μας καρδιά μιά φλόγα, νά τήν κάνει φωτιά, ἅγια πυρκαγιά, πού **νά μᾶς ἀφήνει νά ἡσυχάσουμε**: «Γύρω μου, δίπλα μου χάνονται ψυχές μακριά σου, Θεέ μου! Νά μπορούσα κάτι νά κάνω...». Κι αὐτή ἡ ἱερή ἀνησυχία νά μᾶς κρατᾶ **σέ ἐγρήγορη, νά ἀρπάζουμε κάθε εὐκαιρία** πού μᾶς παρουσιάζεται γιά...

- ✓ νά ἀνοίξουμε μιά συζήτηση
- ✓ νά δωρίσουμε ἕνα ὠφέλιμο βιβλίο ἢ ἕνα χριστιανικό περιοδικό
- ✓ νά χαρίσουμε μιά κάρτα μέ μιά ὠραία εὐχή ἢ ἕναν σελιδοδείκτη μέ ἕνα ἀγιογραφικό μήνυμα
- ✓ νά ὀργανώσουμε στήν τάξη μας τή χριστουγεννιάτικη γιορτή
- ✓ νά καλέσουμε τούς συμμαθητές μας σέ μιά συνάντηση ἢ μιά ἐκδήλωση τοῦ κατηχητικοῦ μας
- ✓ νά προβληματίσουμε τούς ἄλλους γύρω μας μέ τή στάση καί τή συμπεριφορά μας.

Ἡ ἀποτελεσματικότερη ἱεραποστολή, τό πιό δυνατό κάλεσμα, τό πιό καλό «δόλωμα» γιά νά ἀλιευτοῦν ψυχές στή σωτηρία εἶναι **ἡ ἴδια ἡ ζωή μας**, ὅταν εἶναι γνήσια χριστιανική! **«Ἐσεῖς εἶστε τό ἀλάτι τῆς γῆς καί τό φῶς τοῦ κόσμου» (ΜΘ 5,13. 14)**, εἶχε πει ὁ Χριστός σιούς μαθητές του. Μή φοβάστε νά διαφέρετε, παιδιά, μέσα στήν τάξη σας! Ἄν δέν διαφέρετε σέ τίποτε, πῶς θά εἶστε φῶς πού

διαλύει τό σκοτάδι; Πώς θά είστε τό άλάτι πού δέν αφήνει τόν κόσμο νά σαπίσει, άν κι έσεις συμπαρασύρεστε σέ ό,τι άσχημο; Γίνετε «άλας Χριστοῦ» καί «φῶς τοῦ κόσμου», τολμῆστε νά κάνετε τή διαφορά!

Καί νά ξέρετε, δέν ύπάρχει μεγαλύτερη εύεργεσία από τήν ιεραποστολή.

Ήταν δύο φίλες. Ή μία άρρώστησε από καρκίνο. Δέν είχε καμιά σχέση μέ τόν Χριστό καί τήν Έκκλησία. Ή αδερφή τῆς φίλης της, γιά νά τή στηρίξει, κράτησε μαζί της μία τηλεφωνική επικοινωνία. Κάποια στιγμή τῆς μίλησε καί γιά τήν Έξομολόγηση. Τό άρρωστο κορίτσι, πού τήν είχε εκτιμήσει γιά τό γνήσιο ένδιαφέρον της, τήν εμπιστεύτηκε. Ζήτησε γιά πρώτη φορά νά έξομολογηθεῖ καί νά κοιωνήσει. Λίγο καιρό μετά, έφυγε από αυτόν τόν κόσμο ειρηνική καί χαρούμενη, μέ τή βεβαιότητα ότι ό θάνατος δέν είναι παρά ένα ταξίδι γιά τήν υπέροχη χώρα τῆς αιωνιότητας. Στ' αλήθεια, ποιά άπ' όλες τίς εύεργεσίες πού δέχτηκε αυτό τό κορίτσι στή ζωή του μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ αυτήν πού τῆς πρόσφερε ἡ πιστή αδελφή τῆς φίλης της;

Φαντασεῖτε σέ μία πεζοπορία, διψασμένοι, νά ψάχνετε νά βρεῖτε νερό καί κάποιος από τήν ομάδα ανακαλύπτει κάπου μία πηγή μέ γάργαρο, τρεχούμενο νερό. Δέν θά φωνάζει όσο πιό δυνατά μπορεῖ, γιά νά τόν άκούσουν καί όλοι οἱ άλλοι πού ψάχνουν, νά έρθουν γιά νά πιοῦν καί νά ξεδιψάσουν; Όλους όσους αγαπάτε -τούς γονεῖς, τά άδέρφια, τούς φίλους, τούς συμμαθητές σας- κάντε τό πᾶν, παιδιά, γιά νά τούς όδηγήσετε κοντά **στήν πηγή τῆς ζωῆς**, πού είναι ό Χριστός μας! Μήν έφησυχάζετε άν τούς βλέπετε νά μένουν μακριά του! Βάλτε τους στήν προσευχή σας, δώστε τους διάφορες εύκαιρίες, ψάξτε νά βρεῖτε τρόπους... Πείτε τους, όπως ό Φίλιππος στόν Ναθανάη: «έρχου καί ἴδε» (Ιω 1,47). Άν έρθουν, άν γνωρίσουν τόν Χριστό -άρκεῖ αληθινά νά Τόν γνωρίσουν-, θά Τόν αγαπήσουν καί θά σᾶς εύγνωμονοῦν.

“Ενας πρώην ειδωλολάτρης, όταν βαπτίστηκε χριστιανός, ἔλεγε: «Όταν ἀξιωθῶ νά πάω στόν παράδεισο, θά τρέξω πρώτα νά προσκυνήσω τόν Χριστό πού μέ ἔσωσε μέ τή θυσία του ἐπάνω στόν Σταυρό. Κι ἀμέσως μετά, θά τρέξω νά φιλήσω τό χέρι τοῦ ἱεραποστόλου πού μοῦ μίλησε γιά τόν Χριστό. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος εὐεργέτης μου, ἀφοῦ αὐτός μοῦ μίλησε γιά τόν σωτήρα μου Χριστό».

Ἡ ἐβδομάδα πού ξεκινᾷ ἀπό σήμερα -**Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας**- χαρακτηρίζεται ὡς «**Εβδομάδα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς**». Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει ιδιαίτερα αὐτή τήν ἐβδομάδα νά ἔχουμε στή σκέψη καί **στήν προσευχή μας τούς ἱεραποστόλους** πού μακριά ἀπό τήν πατρίδα τους, σέ δύσκολες πολλές φορές συνθήκες κηρύττουν τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιό του. Μᾶς δίνει καί τή δυνατότητα νά συνεισφέρουμε στό μεγάλο τους ἔργο συμμετέχοντας στόν **ἔρανο** πού διεξάγει.

Αὐτή τήν ἐβδομάδα, παιδιά, ἀξίζει νά μᾶς ἀπασχολήσει ιδιαίτερα καί τό θέμα τῆς δικῆς μας ἱεραποστολῆς στό σχολεῖο, στήν οἰκογένεια, στό περιβάλλον μας.

Εὔχομαι σέ ὅλους: Καλό βόλι! Καλή ἐπιτυχία σίς ἱεραποστολικές σας προσπάθειες!

(Προτεινόμενα τραγούδια ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Α΄»: α) «Ἱεραποστολικό», σ. 72, β) «Ἀλιεῖς», σ. 76, βλ. CD μέ ὑλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Παρουσίαση τοῦ θέματος μέ προβολή.
2. Συνταγή: νηστήσιμες καριόκες.
3. Δίπτυχο: «Δεήθητε...» (Μθ 9,38).
4. Τραγούδια σέ προβολή.